

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Читалище „Съгласие“

гр. Плъвенъ

В. „Плъвенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Парти за публикуване обявления и други се придаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиевъ, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставът по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Илия Гайдаровъ извѣстява, че по случай имenia си день 20 Юлий, Илинденъ не ще може да приема посѣщения.

М. Иосифовъ приема да прѣподава и да подготвя ученици за повторителинъ испитъ по френски езикъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Пелишатското дружество „Съединение“ съобщава на всичките си дебитори, че то отъ 1 Юлий т. г. е прѣстанало да функционира. Умоляватъ се всички, които иматъ земание и даване съ него, да ликвидиратъ смѣтките си.

с. Пелишатъ, 2 Юлий 1898 год.

Прѣдѣдатель: Н. В. Пашевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Настоятелството на Плѣвен. Тър. акционерно Д-во „Братство“ обявява на интересуващи си, че то ще продава на публиченъ търгъ на 20 текущий слѣдъ обѣдъ въ помѣщението на дружеството, 30 акций отъ застр. Д-во „Балканъ“ съ купонъ 1898 год. и първоначална уцѣнка 110 златни лева едната.

Перетрошката ще стане слѣдующий денъ
Настоятелството.

ОБЯВЛЕНИЕ

За да удовлетворя нѣкой кредитори на довѣрителката ми Хаджи Хайше Садика Хаджи Юмеръ Бейова, рѣшихъ да продавамъ по части отъ браницето ѹ, називаемо „Комударъ“. Желающитѣ могжтъ да се отнесатъ всѣкога въ кантората ми.

Адвокатъ: Ив. Ив. Донковъ.

2—3

ПРОДАВАМЪ ЕДНА КЖЩА П КВАРТАЛЪ № 381 И СТОКАТА ВЪ ДЮКЯНА № 375 И ЛОЗА.

2—4

Илия Ив. Донковъ

ТЕЛЕГРАММИ

Петербургъ. 14 Юлий. При приеманието славянското благотворително дружество въ българското дипломатическо агенство генералъ Кераевъ държа слѣдующата рѣч: Ваше Царско Височество, Петербурското славянско благотворително дружество натовари протоерей Смирнова да благослави съ святата икона князъ Борисъ Търновски. Въ отсътствието на прѣдѣдателя графъ Игнатиевъ азъ бѣхъ натоваренъ да поздравя Вашъ Августейшата Ви съпруга и православниятъ князъ Борисъ съ благополучното прѣстигане въ сѣверната столица. Ваше Ц. Височество, Вий виждате, че ний не сме много, защото всичките членове на славянството благотворително дружество, ако да бѣха тукъ, щѣхъ да се събрахтъ само нѣколко стотинъ души. Но тукъ не се касае за числото на лицата, но за значението на идейтѣ, които съединяватъ и за чувствата, които ни възбудяватъ. Прѣди половинъ столѣтие славянската идея бѣше притежание само на малко избрани. Сега напротивъ миролюбивата нѣпобѣдима мощна идея е притежание не само на стотини, не на хиляди, а на милиони; тя проникнова въ съзнанието на народа и азъ нѣма да съръж, ако кажа, че изражавамъ истинските руски чувства и мисли, като поздравлявамъ Ваше Ц. В. и православниятъ князъ Борисъ Прѣстолонаслѣдникъ на православ. България, която е свързана съ насъ съ проводнина Русия чрезъ вѣчно неизминими връзки на взаимна любовъ. При поднасянието на раскошния букетъ на Княгинята, В. В. Комаровъ каза: В. Ц. В., приемете тѣзи цвѣти отъ хора, чийто сърдца туптатъ единакво (alumissio) съ сърдцата на вашия бълг. въренъ народъ. Българскиятъ князъ благодари на българ. езикъ на славянското дружество за указаната добрина и исказани-

тѣ чувства. Князъ високо цѣни участието, което дружеството е взело при пробуждането на народното самосъзнание въ едноцеленниятъ народъ и при укрепяването на чувствата, които свързватъ двата народа; на тия чувства има да благодари България за своето освобождение и Князътъ испытива само единъ приятенъ дѣлъ, като благодари отъ името на българския народъ на славянското дружество за всичко добро, което то е направило за него и за доброта, което ще направи още. Водителя на българската колония Д-ръ Влаевъ каза „чувствувамъ се щастливъ да поздравя българския князъ въ столицата на освободителка Русия; посѣщението на Ваше Ц. В. е знакъ на взаимна любовъ между освободители и освободени. Подъ влиянието на тая любовъ благопожелавамъ на Ваше Ц. В. благоустройствие и желаніе да се покърне врѣмето на Великий Царь Симеонъ, великий за благото на скъпото ни отечество. Князътъ прие слѣдъ това участи се тукъ български студенти и емигранти отъ офицери, които ще се заврънатъ сега въ отечеството си.

Виена. с. д. Официална вѣстникъ обнародва съмржчното писмо на императора, съ което се заповѣда затварянието на сесията на Райстага.

Берлинъ. с. д. Т. Ц. Височество Бълг. Князъ и Княгинята и Прѣстолон. Князъ Борисъ присигихъ инкогнито тукъ въ 11½ ч. в. тѣ слѣдохъ въ хотелъ „Bribtol“.

Букурещъ. с. д. Официалниятъ вѣстникъ „Voitza Nationala pelibura“ важността на пътуването въ Петербургъ на Н. Кр. Величество, като казва, че посѣщението на Францъ Иосифъ въ Букурещъ доказва уважението, съ което се ползуетъ Румъния. Туй уважение се потвърждава отъ прокламирането искренно приятелство между Кралъ Каролъ и Императоръ Николай. Вѣстника напомня интимнѣтъ свѣрски между двѣтѣ страни вълѣдѣствие Русско-Турска война. Носѣщението на Н. В. Краля доказава още, че Румъния се счита като сериозенъ факторъ на мирътъ и слѣдователно печели довѣрието на силите.

Цариградъ. с. д. (По кошевътъ пътъ). Бившъ гръцки министъръ прѣдѣдатель Рали пристигъ вчера. Други денъ ще отпътува за София.

Санъ Франциско. с. д. Правителството има намѣрение да направи отъ Хонолуло Сандвически острови, най укрепената точка на Велики океанъ, като постави тамъ казарми за голѣми военни сили.

Вашингтонъ. с. д. Експедицията на генералъ Маниъ заминъ въ четвъртът отъ щантанамо и излѣзе вчера на сухо въ Гуатика на островъ Порторико слѣдъ една прѣстrelка между испанските войски и една коннишка; испанците иматъ 4 убити, а американците иматъ ранени. Цѣлта на американците е да завзематъ желѣзицата, която води за Понсъ. Испания отправи до прѣдѣдателя Макъ Кинлей формално прѣложение за отваряне прѣговори за миръ чрезъ посрѣдничеството на французкия посланикъ Г. Камонъ.

Плѣвенъ, 19-и Юлий 1898 год.

По желѣзно-пѣтната линия Сомовитъ-Плѣвенъ.

Въ два броя на вѣстника си ний се занимаме съ въпроса по откупуването на новопостроената отъ анонимното дружество по постройката на централната желѣзопѣтната линия София — Романъ на частни срѣдства линия Сомовитъ — Плѣвенъ отъ държавата. Този въпросъ е отъ не малко значение не само за града Плѣвенъ и Плѣвенски окрѣгъ, нѣ и за съсѣдните на Плѣвенски окрѣгъ вѫтрѣшни окрѣжии. Поради това трѣбва да се обмисли по сериозно, като се извади съ на лице, както добритъ страни, така и лошитъ, ако такива има. Тази линия прѣставлява такива вигоди за земедѣлческото население, щото само заради него, безъ да се взема прѣдѣ видъ даже и разширението на търговските операции, би трѣбвало да се откупи отъ държавата и да се експлоатира. Всѣкиму е извѣстно, че прѣвозванието на хранитъ на скелите на Дунава. Въ такъвъ случай не прѣмѣнно ще си има мѣстото оборъ въ г. Плѣвенъ, гдѣто всѣкидневно ще става прѣпродаването на хранитъ. Всичките съсѣдни на града села съ по добра смѣтка ще си докарватъ хранитъ въ града и ще ги продаватъ на ония търговци, у които намѣрятъ по добра цѣна и ще продаватъ храна спорѣдъ нуждите си. Тукъ нѣма защо да се бѣрза, защото въ всѣко врѣме всѣки може да продае и всѣкога ще има покупачи. Както се вижда съ експлоатирането на желѣзопѣтната линия Сомовитъ — Плѣвенъ се прави едно доста голѣмо благодѣяние на земедѣлческото население, което почти всѣкога продава своите храни на търговците съ условие да имъ ги прѣдаде на Дунавските скели. Вънъ отъ това и прѣвозванието на хранитъ, като ще става по евтино, търговците ще намиратъ смѣтка, ако купуватъ и съ нѣкой левъ по скъпо, защото са

мо отъ Плъвенъ до р. Дунавъ се плаща сега за прѣвозъ повече отъ два лева на дунавско кило, когато прѣвоза съ желѣзнницата едва ли ще костува четвъртината на тая сумма, която днесъ се плаща. При това прѣвознанието на храните може да става въ всѣко врѣме, когато стане нужда и при едно покачване на цѣнитѣ нашите търговци съ ситни и едри зърнени храни ще могатъ въ всѣко врѣме да иматъ приготвени храните си на Сомовитското скеле и отъ тамъ да ги отправятъ, за кѫдѣто искатъ, когато при отсѫтствието на желѣзоплатно съобщение, това се извѣрши въ недѣля и повече врѣме, въ който случай послѣдватъ щети и самитѣ търговци, както бѣше настоящата пролѣтъ. Много търговци по нѣмание възможностъ въ по късо врѣме да стоварятъ храните си на Дунавските скели ги послѣдватъ досъта голѣми загуби, а съ функционирането на желѣзнницата това пристоятие се отстранява. А тъй като строението на желѣзнниците не се върши отъ луксъ, а за улѣснение на населението и на търговията, то и откупуванието на желѣзоплатната линия Сомовитъ—Плѣвенъ, която е отъ такова голѣмо значение за земедѣлческото население и търговията на нѣколко окрѣга отъ дѣржавата е належаше. Ний вѣрваме, че правителството, а особено министерството на Земедѣлието и Търговията, което всячески се старае да улѣсни и развие търговията у насъ, не-ще остави безъ внимание този толкова жизненъ за търговията въпросъ, като се има прѣдъ видъ и отъ друга страна, че най-прѣкъя путь за свѣрзване на р. Дунава съ столицата е путь София — Сомовитъ.

МѢСТНИ НОВИНИ

— Ст. Д. Коларовъ, управителъ на дружеството „Нива“, трѣбова много да сж го уплашели многобройнитѣ прошения, подадени отъ акционерите, които си искатъ ликвидиране на сѣмѣтките за това, който е ималъ работа съ негова милостъ е опитвалъ заканванието му, че ще го даде подъ сѫдъ, и ще го осуди на три годишъ затворъ! Само единъ гузенъ человѣкъ, може да се заканва на хората, които си искатъ съумитѣ, които му сж по-вѣрени. Ний съобщаваме на всичките тѣзи, които сж давали прошения до сѫдъ и другадѣ, че нѣма отъ какво, особено отъ Коларовци, да се бойтъ, защото — Коларовъ и С.-е виждатъ, че съ тѣзи прошения тѣхния раскошъ, правение кѫщи, водѣници, ходение на велисипеди, се прѣѣса и че както прѣди години тѣхъ голи като пищови, ще дойдатъ пакъ на първото си дереже. Акционерите сж въправото си да искатъ растурване на това чисто шарлатанско дружество, което кара слугите си да крадатъ отъ селяните, като прави голѣми крини. Можтъ ли да ни дадятъ въ сѫдъ тѣзи шарлатани, които накараха слугата си Гаврилъ Лучовъ, да лежи въ затворътъ, само да убогати нѣколко кърлежи. Акционерите сж въправото си да хванатъ всички за ушитѣ и да имъ поискатъ свѣдѣния за всичко и за онова вино, което Кола-

ПОДЛИСТНИКЪ

По жглите, (кюшетата) и избитѣ

(Продължение отъ брой 27.)

Всичките се засмѣхаха.

Сърдцето на Авдотия прямрѣ: „да ли тя не е откраднала Нина?“ помисли си Авдотия и се рѣши, каквото и да стане да се посѣли тукъ и да види тази Митревна.

На пода при една отъ стѣнитѣ, на една постелка лежеше боленъ въ синя — манистена дреха. Той се поизвадигаше на постелката си и силно кашляше.

— На, нийни си вода, грижливо му подаваше чаша съ вода и говорѣше дѣвица на около 15 години съ подплатена манистена ракля, боса. Нейнитѣ дѣлги руси коси бѣхъ природно накъдрени. Безъ да се гледа на нейното бѣдно облѣкло, дѣвицата бѣше хубавичка.

— Кой е този, попита Авдотия, като показваше на болния.

— Музикантинъ, ходеше по дворовете съ цигулка да свири, жена му — се лантерна, а тази дѣвица — неговата дѣщера — съ дааре, простуди се и ето щѣла недѣля лежи така боленъ.

— А жена му?

— Ходи съ лантерната — трѣбва храна, а Маша стои при баща си; кой ще го пои, храни? Не сж му артикли слугинитѣ. Авдотия приближи до Маша, хванахъ я за рамото и я погледихъ въ очите.

— На колко си години, Маша?

— На петнадесетъ, тихо отговори тя и хвърли единъ печаленъ погледъ.

— Дай, дай ми вода, махащещъ съ ржка, говорѣше старецъ, като се закашлюваше.

— Момичето му даде вода.

На Авдотия ѝ домилъ за това пещастно дѣте, кое то безропотно принасяше всичко.

ровъ бѣше купилъ за сѣмѣтка на дружеството, а послѣ пое върху си. —

— Даваме място на долните телеграмми за куриорътъ.

София, Д-ръ Радославовъ.

Днесъ по случай празника на либералната партия, ние членовете отъ Пещерската либерална дружина, събрали заедно съ другите съмишленници (отъ коя партия? Хемъ членовете на либералната дружина, хемъ и другите съмишленници!) въ кафенето на Марко Томовъ пихме напитки (въ това никой не се съмнява, имаме прѣдъ видъ Плѣвенски — су-ичемезъ) за честь на партията и рѣшихме (не се съмняваме, че сте рѣшили да прикачете на вѣжето Св. Петър, за гдѣто не остави шефа ви и съпартизаните му да правятъ митингъ въ рая) да искажемъ нашите сърдечни желания (състоящи въ какво че виното е скаже, пѣкъ джигреницата не остана) на централното бюро въ София и като пожелаваме добър успѣхъ на партията, отъ която България чака спасението отъ пропастта, гдѣто ѝ водїтъ днешните управници. Пещера. Прѣдѣдателъ: С. Чешмеджиевъ.

София, Д-ръ Радославовъ.

— По случай празника на партията ви, поздравяваме и пожелаваме здравие и бодростъ да може да спасите България ѝ днешните похитители на народа живѣй. (Хей байно, който те разбере, кюлафъ да ти скрео! Видѣла жабата, че ковжътъ вола и тя вдигнла кракъ — това е твоята работа. Да се не каже, че и твоето име го нѣмало написано по вѣстниците).

Луковитъ. За Прѣдѣд. на бюрото: П. Цолаковъ.

Не ти завиждаме Г-нъ Радославовъ на съпътизаните, които подъ влиянието на Бахуса ти испрашатъ такива поздравления и благопожелания, като тия исказани въ телеграммата отъ Луковитъ и другата отъ Пещера. Идѣте слѣдъ това и отричайте, че Радославовъ нѣмалъ съпартизани и че въ провинцията „Райски права“, пардонъ „Народни Права“ не билъ сериозенъ вѣстникъ, като печати такива глупости, които парализиратъ на Радославова подъ влиянието на Бахуса му испрашатъ, и съ които цѣлъ мѣсецъ ще пълне колонитѣ на вѣстника си. Ималъ право Св. Петър, гдѣто испратилъ хората на Радославова и него въ чистилището, защото на всѣкаждѣ съпартизаните му не ще сж по добри отъ Плѣвенски — Луковитски — които се представляватъ отъ лице като П. Цолаковъ — Куцака — срѣщу когото има заведени сумни дѣла за мошеничество, по нѣкои (отъ които) е вече осъденъ по на два мѣсеца затворъ и ги е аппелиралъ въ Плѣвенски окр. сѫдъ.

— Въ в. „Миръ“ брой 555 отъ 4 Юли е публикуванъ единъ подлистникъ: „Видѣніе“, отъ когото може да се види, защо Радославистите празнуватъ Петровденъ и защо сж прогласили Св. Петър за свой патронъ. Подлистника не довѣрши мисълъ си до край, а оставя на читателя самъ да се сѣти и си обясни мотивите за това празнуване. Отъ всичко става ясно, че огром-

„Може би, азъ ще направи за него нѣщо, прѣминж прѣзъ умъта на Авдотия.

Изведнѣкъ въ вратата се показва високъ плѣщестъ мжъ въ панталони. Бѣлата му нѣкога рубашка се разтегаше около вратътъ му и прѣкриваше гърдитѣ. Съ скрити въ джобовете на панталоните ржци, съ полуунило и безсмислено изражение на красивъ си сиви очи, той вѣзъ, като се заваляше въ стаята и грубо извика на Маша:

— Цигулака!

Момичето въпросително погледи на болния.

— Дай, съ трудъ изговори старецъ, — душата ми ще извади.

Маша извади изъ подъ постелката дѣлга кутия и извади изъ нея старательно завитата цигулка.

Влѣзли съ любовъ въз цигулата въ ржка, почна да ѿ нагласява, като ѿ стисна между колѣнитѣ си.

Послѣ стана, исправи се, като издаде гърдитѣ си на прѣдъ, допрѣ цигулката на гърдитѣ си и, като издигна лжкътъ, извика:

— Мирно сега!

Лицето му въ мигъ се промѣни. Шиянитѣ му очи се отвориха и заблѣщаха отъ вдѣхновение; всичките чѣрти на неотдавна прѣкрасното, а сега покварено лице, се смегчиха, облагородиха и съ една дума отражаваха възторгътъ на неговата артистическа душа.

Той спуснихъ лжкътъ на струните и засвири.

Въ сѫщия мигъ всичко мѣлъкъ и замрѣ; даже болния, като че забрави своята кашлица, която го гадуаше.

Изъ съѣднитѣ стапи навлѣзохъ кириящъ и, като стънахъ страхливо на прѣсти, спрѣхъ се при растворенитѣ врата. А свиричътъ като забрави за всичко, което го окрѣжаваше, свирѣше нѣкаква си вдѣхновена на старина пѣсень. Въ нея се чуваше плачъ, проклятие, сълзи, тиха молба къмъ любовната и молба за сладки рѣчи; въмѣгътъ вѣзи звукове, се прѣкъсваха съ ди-

ната (sic) либерална партия на Радославова съ празнуване на празника на Св. Петър иска да го умилостиви и промѣни консерваторските му убѣждения на либерални, та ако имъ се падне случая втори путь да правятъ митингъ въ рая да осаждатъ райските наредби и Св. Петър, че е консерваторъ и взематъ второ рѣшене да издаватъ в. „Райски Права“, то Св. Петър да бѫде по снисходителъ къмъ тѣхъ, и да не обрѣща внимание на глупостите имъ, а ги остави свободни, да упражняватъ либералските си инстинкти.

— Страшна панахида направихъ обожателътъ на Стамболова. За упокойение душата великия присъствувахъ: бившия консерваторъ Табаковъ, бившиятъ Цанковистъ Т. Цвѣтковъ, който е съкаль директоръ въ врѣмето на Стамболова и русенския бунтъ да падне по скоро, и още всичко на всичко 16 души. Ако може се прѣброятъ повече подаряваме едно годишно течение на в. „Бдителъ“.

— „Народни Права“, като зема поводъ отъ нашето антрефи, съ което съобщавахме за празникътъ на Радославистите, станалъ въ нашия градъ на 29 Юни, пише, че органа на окр. управителъ, г. Г. Великовъ, съобщава, че биле аристувани И. Топаловъ и Н. Кръстевъ, защото властът се страхувала отъ тѣхъ. Прѣди всичко дѣлъни сме да поправиме заблуждението въ което народните сж се виждвали, а именно, че в. „Плѣв. Гласъ“, не е органъ на г. Великовъ, а е такъвъ на една партия отъ Плѣвен. окрѣжие, която се нарича Народна. „Плѣв. Гласъ“ не е билъ и нѣма причина да бѫде на едно лице, защото когато не бѣше г. Великовъ въ градътъ ни, той продължаваше да излиза. Колкото за страхътъ, който обзира властътъ отъ фишетите, както наричатъ отъ 29 Юли народъ Радославовите партизани, също обадиме, че както И. Топаловъ, така и Кръстевъ, съ благодарили на полицията, че ги е прибрали подъ сѣнка да се успокоятъ, защото, ако сж ходили така писни (къръ кютукъ) по улици, освѣнъ, че можехъ да си намѣрятъ бѣлята, но безпокойхъ спящите граждани съ викане и пущане фишети. Мислимъ че казваме една истина.

— Още една похвална распорѣдба е направилъ общинския ни съвѣтъ завчера, на 16 т. м. като е постановилъ да се съборятъ всички здания, заедно съ полусъборената джамия срѣчу Окр. Управление, влизатъ въ състава на площа. На него място и гдѣто бѣше и е днесъ бившата болница, се тѣкми да се простре градската градина. Слѣдъ това рѣшене, не ще бѫде злѣ, ако се расчисти и онази прѣстъ, която стърчи прѣдъ Окр. Управление още отъ освобождението ни.

— Молиме да се обѣрне сериозно внимание на бозаджите и дондорма продавачите, върху тѣхната чистоплътност и житкостъта, която продаватъ. На друго място и въ селата не бихъ пустнали такива мрѣстници. —

— Г-нъ Маноловъ бившъ прокуроръ при

ви игриви звукове, послѣ отново тихо, скрѣбно треперихъ струните, съ една дума лѣже се непрѣкъснато хладенъ дѣлъ и вѣше силенъ вѣтъ и извѣнѣкъ всичко замираше, утихаше и като че ли нѣкадъ далечъ се разнасяше мелодия на колибалина пѣсень.

Въ нея се слушаше всичката гълъбочина на майчината любовъ, всичката поезия на тихата мѣсечна ноќь надъ леглото на дѣтето — и пѣсента се лѣже неутържимо, чаровно, тихо, съ една дума бѣгаше въ искусенни трѣперливи колебания Авдотия се вслуша, Едрата баба-домакина, облегната на вратата, тихо стенише; всичката изпокъсана измѣчена тѣла, която слушаше тази свиря, се проникна съ умиление и даже безжбѣтъ баби, които бѣхъ промеждихъ главите си въ вратата, движихъ въ такътъ устните си. Възбуденъ, развлѣванъ съ распѣтъ очи свиричъ извѣнѣкъ прѣкъсна своята пѣсень.

— Земи цигулаката, занеси ѝ каза на Маша, въ живота си нѣма да ѿ прошиж, добави той замислено, като наклони главата си напрѣдъ, слѣдъ като лицето му доби прѣжнето си изражение.

Слушателъ като че се пробудихъ отъ сънъ.

— Ехъ, колко хубаво, извикъ единъ господинъ отъ съѣдната стая!

мъстий окр. съждъ замина за Севлиево на 17 т. м.
— Г. Великовъ. Окр. Управител, се завърпа на 16 т. м. отъ задграничния си отпускъ, а на 17 замина съ семейството си за гр. Тетевенъ.

— Пустната бѣхъ нѣкой слухове, че мъстия полкъ щялъ да бѫде прѣмъстенъ. Ние сме въ положение да утвѣрдимъ противното на тѣзи слухове. —

Покана.

№ 239

На основание чл. 85 отъ устава, чрѣзъ настоящата поканавамъ Господа членовете на Плѣвенското Кредитно и Търговско Дружество „Изворъ“, притехащи именни акции, да се съб-

рѣтъ на 26 този мѣсецъ въ 8 часътъ сутриньта въ помѣщението на Св. „Николаевското“ училище въ гр. Плѣвенъ на общо събрание, гдѣто ще има да се разгледватъ слѣдующите въпроси:

1) Разгледване и одобрение отчетътъ и равносметката за положението на дружествения капиталъ прѣзъ второто полугодие отъ 1897 год. и първото отъ текущата година

2) Изслушване докладътъ на провѣрителния съвѣтъ и

3) Разрѣшаване въпросите, които ще се прѣдложатъ въ сѫщото събрание отъ членовете на дружеството.

Ако се не явятъ повече отъ половината на

ПЕЧАЛБИ И ЗАГУБИ.

На 30-и Юни 1798 година

Да зема

Да дава

Наименование на сметките	лева ст.	Наименование на сметките	лева ст.
Лихви срѣщу заеми	76 10	Лихви и др.	4680 59
Общи разноски	1490 79		
За уравнение чистата печалба	3113 70		
Всичко:	4680 59	Всичко:	4680 59

РАВНО - СМѢТКА

На Плѣвен. Иконом. Кредит. и Търговско Дружество „Изворъ“, отъ 1-и Юни 1897 г. до 30-и сѫщия 1898 година.

Активъ	лева ст.	Пасивъ	лева ст.
Портфейлъ	43188 37	Капиталъ: { Безименни акции	19900 —
Сконтриране полици	250 —	Именни	4890 —
Общи разноски	1490 79	Запасенъ фондъ	131 56
Движими имоти	115 90	Мѣсечни вносове, за 13 мѣсеки	12694 —
Искупени акции	58 85	Лихви отъ срочни и безсрочни заеми	4539 21
Лихви на влогове срочни и безсрочни заеми	76 10	Разни постъпления	141 38
На лице въ касата	1476 14	Лихвени влогове, срочни и безсрочни	360 —
Всичко:	46656 15	Заеми отъ кредитни учреждения и лица	4000 —
		Всичко:	46656 15

ПОЯС - НЕНИЕ:

- 1) На 1 Юни 1897 г. една именна акц. е струвала 5.—
2) Внось за 13 м.: — 1 Юни 97 г. до 30 сѫщ. 98. г. 13.—
3) Чиста печалба на една имен. акция за 13 м.-ци: 1.14.89/000

На 30 Юни 98. г. една имен. акц. възлиза на: 19.14.89/000

На 30-и Юни 1898 година, чистия капиталъ на Дружеството, безъ запасния фондъ, възлиза на 40597.70 лева срѣбрни распределенъ между 978 именни и 398 безименни акции, спорѣдъ пояснението показано по горѣ. Общия процентъ на чистата печалба е 10% за 13 мѣсеки, а годишно 9.24%.

гр. Плѣвенъ, 30 Юни 1898 год.

УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВѢТЪ:

Прѣдсѣдателъ: Т. П. Бараковъ
Подпрѣдсѣдателъ: К. Х. Бараковъ
Дирек.-Кассиеръ: М. Марковъ

Членове: { И. Цанковъ
К. Илийчевъ
А. П. Лунгаровъ

До Господа членовете на Плѣвенското Икономическо Кредитно и Търговско Дружество „Изворъ“

ДОКЛАДЪ.

отъ
Членовете на провѣрителния съвѣтъ на сѫщото Дружество: Тодоръ В. Бояджиевъ, Георги П. Добревъ и Андрей Лефтеровъ.

ГОСПОДА!

На основание чл. 99 отъ устава на дружеството, имаме честъ да ви явимъ, че като провѣрихме прѣдставената отъ управителния съвѣтъ приложената тукъ равносметка за извѣршените операции по прихода и расхода прѣзъ врѣмѧто отъ 1-и Юни 1897 год. до 30 сѫщия текущата година, — намѣрихме, че всички сметки извадени въ баланса се равняватъ съ тия спомѣнати въ дружествените книги, сѫщо и суммите на прѣдставените на лице записи се равняватъ съ показаната сума въ баланса — портфейлъ.

гр. Плѣвенъ, 12-и Юли 1898 година.

Провѣрители: { Т. В. Бояджиевъ
Г. П. Добревъ
А. Лефтеровъ

— Тѣ сѫ прави: наистина ако той въ дѣтство си начена тя, но свирача съ цигулката ѝ прѣжена:

— Ти какво мѣлишъ тамъ! викнъ той.

— Казвамъ, че ти не си каквъвъ да е, а благодордѣтъ, ласкателъ отговори хазайката,

Той изведи гъже се исправи, погледи съ очи и направи нѣколко крачки по стаята.

— Лѣжешъ извика той! Кого ще лѣжешъ? Азъ съмъ плебей, малкий плебей, такъвъ каквите съмъ всички, уличенъ жителъ! Нѣмамъ къща, нѣмамъ гдѣ да се подслоня, нѣмамъ роднини, общество. Азъ съмъ скитникъ и сиромахъ! Ха, ха мои родители, моя къща! Да бѫдете сто пъти проклети! Да ми истихне язикъ, ако азъ поменѫ, кога и да е за моето дѣтство, за моето златно дѣтство Да, проклинямъ, ще проклинямъ всѣкога, всѣкъ чистъ, всѣка минута! Какво съмъ азъ? Не-за-ко-нечъ синъ! Разбира-те ли Вий това? Азъ съмъ ималъ баща, и той се е отказалъ отъ мене; азъ съмъ ималъ майка, и тъй нѣ помня майка си

Той печално отпусна главата си, и тѣ слѣдъ минути отново ѹ подигнѫ, очи му горѣха въ нѣкакво си забравяние, той заговори, като си махаше ржката въ въздуха:

— Гдѣ си ти майко? Коя си? Знатна госпожа ли, която гледашъ прѣзъртелно на бѣдните, нищожни ли окжани сиромахки, срамежлива ли шивачка или без-срамежлива слуѓиня—азъ те не знаа! Майко моя, Майко! Помнишъ ли ти твоя синъ, хранчиче на нѣкой богатъ Господинъ? Въ безсънните нощи достига ли до тебе неговия плачъ, плачъ на захвѣрленія, плачъ на прѣзираемия отъ всички уличенъ артистъ!

— Охъ, нещастний! поклати главата хазайката и въздухъ.

— Остави, милий, иди си пийни, на ти единъ

гошътъ, каза тя, като му протягаше ржката съ паритѣ.

Той погледна на нея изъ подъ вѣжи, взе папиръ и небѣжно като спусти паритѣ въ джоба на панталоните си, заговори отново.

Той говорѣше безъ да се обрѣща къмъ нѣкого и безъ да гледа нѣкого. Той говорѣше съ жаръ, увеличение, въ което врѣмо неговото красива лице се помрачаваше отъ злобни конвулсии.

На Авдотия ѹ бѣше жалко за този нещастенъ, хвърленъ на произволя на сѫдбата. Нѣ какъ и съ какво можеше да му помогне ѹ прѣмънъ прѣзъ умътъ Не, подобре ѹ по-скоро да си отидж, за да не гледашъ този нещастникъ. Авдотия се прости съ хазайката.

— Какво, не ти ли си прави? попита хазайката.

— Шумно азъ съмъ вечъ стара; искашъ да си исподочивамъ.

— Твоя работа, не те прѣсильвамъ, отговори хазайката.

Нѣ Авдотия не останѫ, не защото тука бѣше шумно, а само за това, защото по нейните съображенія тука трудно можеше да попадне въ нѣкоя слѣда за изгубеното дете.

Тя рѣши да обикили и другитѣ подни заведения, а послѣ се отправи въ Апраксина крѣстникъ.

VII

Гдѣ се даватъ подъ паемъ тука хгли, попита тя, като влѣзе въ Апраксина крѣстопътъ първия бѣднякъ които ѹ се попаднѫ на срѣща.

— А, иди тамъ въ онази врата; тамъ въ третия дворъ попитай Маря, у нея има хгли за отдаване подъ наемъ, отговори запитаний.

Авдотия влѣзе въ показаните врати, като прѣмиши първите два двора, тя влѣзе въ третия напълненъ съ сметъ и полянъ съ печиста помия.

Тя се искачи по единственната въ този дворъ стълба. Тѣсната каменна стълба бѣше полянъ съ зло-

живущи въ гр. Плѣвенъ пълнолѣтни членове, притехащи именни акции (чл. 86), застѣдането ще се отложи и ще се състои, съгласно чл. 87 отъ устава на дружеството на слѣдующата недѣля — 2-и Августъ, безъ друга покана.

гр. Плѣвенъ, 20-и Юли 1898 г.

Прѣдсѣд. на управ. съвѣтъ: Т. П. Бараковъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявявамъ на почитаемата публика, че изработвамъ: скици, планове, детални чертежи и сметки за строение частни къщи; — приемамъ прѣдприятието на частните постройки; — доставямъ: тапети, теракотни, гипсови или други външи или вътрешни украси; сѫщо доставямъ и инсталации централни отопления съ топълъ въздухъ, пара, или топла вода.

Всичко съ най умѣрени цѣни.

Архитектъ Удо Рибау

9—10 (Русе)

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СДѢБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 6370

Извѣствявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстните вѣстници“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Въл.-Трѣнското землище а именно:

- 1) Една Къща (Землянка) въ с. Въл.-Трѣнъ долната махла съ дворъ отъ около 5 дек. оцѣн. за 150 л.
- 2) Лозе отъ 1 1/2 дек. въ землището на с. Катерица въ мѣстността „Долните лозия“ оцѣн. за 22 л. 50
- 3) Нива отъ около 14 дек. въ сѫщия районъ въ мѣстността Спѣрдешки пътъ оцѣн. за 140 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Митю Гюровъ отъ с. Въл.-Трѣнъ не заложенъ продава се по възисканието на Иванчо Цвѣтковъ отъ гр. Ловечъ за 500 лв. лихвите и разноските по исполнителенъ листъ № 2078 на Плѣвенски Окол. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ прѣвоначална цѣна. Разглеждането на книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 17 Юли 1898 г. Дѣло № 111/94 г.
сѫд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—145—2

№ 6218

</

